Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

14 февруари 2012 година*

„Държавни помощи — Помощ за преструктурирането на производител на големи домакински електроуреди, за които Френската република е отправила уведомление — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с общия пазар при определени условия — Явни грешки в преценката — Насоки за държавните помощи за оздравяване и преструктуриране на предприятия в затруднение“

По съединени дела T-115/09 и T-116/09

Electrolux AB, установено в Стокхолм (Швеция), за което се явяват адв. F. Wijckmans и адв. H. Burez, avocats,

жалбоподател по дело T-115/09,

Whirlpool Europe BV, установено в Breda (Нидерландия), представлявано първоначално от адв. F. Tuytschaever и адв. B. Bellen, впоследствие от адв. H. Burez и адв. F. Wijckmans, avocats,

жалбоподател по дело T-116/09,

срещу

Европейската комисия, за която се явяват г-н L. Flynn и г-н C. Giolito, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

Френската република, представлявана първоначално от г-н G. de Bergues и г-жа A.-L. Vendrolini, впоследствие от г-н de Bergues и г-н J. Gstalter, в качеството на представители,

и от

Fagor France SA, установено в Rueil-Malmaison (Франция), за което се явяват адв. J. Derenne и адв. A. Müller-Rappard, avocats,

встъпили страни,

с предмет искане за отмяна на Решение 2009/485/ЕО на Комисията от 21 октомври 2008 година относно държавната помощ C 44/07 (ex N 460/07), която Франция възнамерява да приведе в действие в полза на предприятие FagorBrandt (ОВ L 160, 2009 г., стр. 11),

* Език на производството: английски.

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-жа V. Nagy, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 29 юни 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят по дело T-115/09, Electrolux AB, и жалбоподателят по дело T-116/09, Whirlpool Europe BV (наричан по-нататък („Whirlpool“), извършват дейността си в сектора на производството и продажбата на големи домакински уреди. Electrolux и Whirlpool (наричани заедно по-нататък („жалбоподателите“) са конкуренти на Fagor France SA (наричано по-нататък „FagorBrandt“).

2 На 21 октомври 2008 г. Комисията на Европейските общности приема Решение 2009/485/ЕО от 21 октомври 2008 година относно държавната помощ C 44/07 (ex N 460/07), която Франция възнамерява да приведе в действие в полза на предприятие FagorBrandt (ОВ L 160, 2009 г., стр. 11, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

3 Обжалваното решение е разделено на седем части. В първата част, озаглавена „Процедура“, Комисията напомня най-напред, че на 6 август 2007 г. Френската република ѝ е отправила уведомление за помощ в полза на FagorBrandt (наричана по-нататък „разглежданата помощ“). По-нататък Комисията посочва, че на 10 октомври 2007 г. е съобщила на Френската република, че открива процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО. Решението за откриване на процедурата е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 275, 2007 г., стр. 18), като заинтересованите страни са приканени да представят становищата си по разглежданата помощ. Наред със становището на FagorBrandt Комисията получава становищата на двама от неговите конкуренти, единият от които е Electrolux, а другият е предприятие, пожелало да остане анонимно (наричано по-нататък „вторият жалбоподател“) (съображения 1—5 от обжалваното решение).

4 Във втората част на обжалваното решение, озаглавена „Описание“, Комисията установява по-специално, че разглежданата помощ е помощ за преструктуриране в размер на 31 милиона евро, която ще бъде отпусната от френското Министерство на икономиката, финансите и заетостта. Тя отбелязва също, от една страна, че FagorBrandt принадлежи непряко на кооперативно предприятие, учредено по испанското право, Fagor Electrodomésticos S. Coop. (наричано по-нататък „Fagor“), което от своя страна принадлежи на обединението на кооперативни предприятия Mondragón Corporación Cooperativa. Според Комисията през 2007 г. FagorBrandt е реализирало оборот от 903 милиона евро и извършва дейност, обхващаща трите основни вида продукти в сектора на големите домакински електроуреди, а именно миялни и перални машини, хладилни машини и готварски печки (съображения 6—9 от обжалваното решение).

5 В третата част на обжалваното решение, озаглавена „Причини, довели до откриване на процедура“, Комисията изброява петте причини, поради които е приела решението за откриване на процедурата. Първо, тя счита, че може да е налице риск от заобикаляне на забраната за помощ за преструктуриране на новосъздадени предприятия, предвидена в точка 12 от Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и преструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ C 224, 2004 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 187, наричани по-нататък „Насоките“), предвид обстоятелството, че FagorBrandt е създадено през януари 2002 г. Второ, съществувал риск от заобикаляне на задължението за възстановяване на помощта, предоставена на FagorBrandt въз основа на режима на освобождаване от данък върху печалбата на дружествата, от което то се е ползвало по силата на член 44 septies от френския Общ данъчен кодекс (наричана по-нататък „помощта по член 44 septies“) и чието възстановяване Комисията е разпоредила в Решение 2004/343/ЕО от 16 декември 2003 година относно схема за помощи, приложена от Франция за придобиването на дружества в затруднение (ОВ L 108, 2004 г., стр. 38). Трето, Комисията изразява съмнения относно дългосрочната жизнеспособност на FagorBrandt. В това отношение, от една страна, тя е поискала до получи уточнения за прогнозите за нарастване с 20 % на оборота на FagorBrandt през 2007 г. по отношение на 2006 г. От друга страна, Комисията е поискала от FagorBrandt да обясни как ще възстанови несъвместимата помощ, получена от италианското му дъщерно дружество FagorBrandt Italia (наричана по-нататък „несъвместимата помощ за италианското дружество“). Четвърто, Комисията е имала съмнения и по въпроса дали са били достатъчни компенсаторните мерки, приети в рамките на плана за преструктуриране. Пето, Комисията е имала съмнения, че собственият принос на FagorBrandt е могъл да отговори на условията, предвидени в точки 43 и 44 от Насоките. От една страна, тя уточнява в това отношение, че френските власти не са включили възстановяването на помощта по член 44 septies в разходите за преструктуриране. От друга страна, френските власти не са обяснили произхода на някои суми, осчетоводени като собствен принос на FagorBrandt (съображения 11—16 от обжалваното решение).

6 В четвърта и пета част от обжалваното решение, озаглавени съответно „[Становища] на заинтересованите страни“ и „Коментари на Франция“, от една страна, Комисията посочва причините, поради които Electrolux и вторият жалбоподател смятат, че в случая не са изпълнени условията, поставени в Насоките, по-специално доколкото разглежданата помощ нарушавала конкуренцията, не била сведена до минимум и служела за заобикаляне на задължението за възстановяване на помощи, които Комисията е обявила преди това за неправомерни. От друга страна, Комисията посочва, че Френската република и FagorBrandt твърдят, че последното отговаря на всички условия, поставени в Насоките, за да се ползва от разглежданата помощ (съображения 17—33 от обжалваното решение).

7 В шестата част на обжалваното решение, озаглавена „Оценка на помощта“, първо, Комисията установява, че нито една от страните не оспорва, че разглежданата помощ представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (съображение 34 от обжалваното решение).

8 Второ, Комисията счита, че разглежданата помощ може да се преценява само с оглед на Насоките, което не е оспорено нито от Френската република, нито от заинтересованите страни в административното производство (съображения 35 и 36 от обжалваното решение).

9 Трето, Комисията проверява дали FagorBrandt отговаря на изискванията за получаване на помощи за преструктуриране с оглед разпоредбите на Насоките. В тази връзка, от една страна, тя приема, че FagorBrandt отговаря на условията, предвидени в точки 11 и 13 от Насоките, тъй като финансовите му затруднения са станали прекалено големи, за да могат да бъдат финансирани от Fagor. От друга страна, от финансовия анализ на FagorBrandt, създадено през януари 2002 г., било видно, че през първите три години от съществуването му то не може да се счита за дружество в затруднение (съображения 37—43 от обжалваното решение).

10 Четвърто, от една страна, Комисията посочва, че финансовите затруднения на FagorBrandt не произтичат основно от възстановяването на помощта по член 44 septies и следователно това предприятие отговаря на изискванията за получаване на помощи за преструктуриране. От друга страна, тя отбелязва, че съгласно Решение на Съда от 15 май 1997 г. по дело TWD/Комисия (C-355/95 P, Recueil, стр. I-2549, наричано по-нататък „Решението по дело Deggendorf“, точки 25 и 26) няма никаква пречка предоставянето на разглежданата помощ да бъде преустановено до възстановяването на помощта по член 44 septies (съображения 44—50 от обжалваното решение).

11 Пето, Комисията разглежда плана за преструктуриране и заключава, че той позволява да се възстанови в дългосрочна перспектива жизнеспособността на предприятието. В тази връзка, от една страна, тя отбелязва по-специално, че оборотът на FagorBrandt е нараснал през 2007 г. не с 20 %, както е предвиждало последното в плана си за преструктуриране, а с 16 %. От друга страна, относно обстоятелството, че в плана за преструктуриране не се посочва как FagorBrandt ще се справи с възстановяването на несъвместимата помощ за италианското дружество, Комисията отбелязва, че френските власти са обяснили, че възстановяването на тази помощ няма да окаже въздействие върху финансовото състояние на групата, като посочва по същество, че възстановяването на тази помощ ще възлиза вероятно на по-малко от един милион евро. В това отношение, като не приема доводите, изтъкнати в хода на административното производство от втория жалбоподател, Комисията счита, че допълнителните компенсаторни мерки, предложени от Френската република след приемането на решението за откриване на процедурата, няма да попречат на възстановяването на жизнеспособността на FagorBrandt, дори последното да бъде отслабено вследствие на тези мерки (съображения 51—71 от обжалваното решение).

12 Шесто, Комисията отбелязва по същество, че макар разглежданата помощ да води до нарушаване на конкуренцията, различни фактори ограничават неблагоприятните последици от това. Най-напред пазарният дял на FagorBrandt в Европа възлизал на не повече от 5 %. Пазарните дялове на Fagor и FagorBrandt в Европа били общо не повече от 8 %. Освен това четирима от конкурентите му имали пазарни дялове от 10 % и повече. По-нататък разглежданата помощ представлявала по-малко от 4 % от европейския оборот на FagorBrandt. Нещо повече, предвид обстоятелството, че разглежданата помощ имала неблагоприятни последици за условията на търговия между държавите членки, били необходими реални и значителни, но все пак ограничени по своя мащаб компенсаторни мерки. В това отношение Комисията счита, че мерките за закриване на фабрики, разположени на две места във Франция, не можело да се считат за компенсаторни мерки. За разлика от това, според Комисията, прехвърлянето през март 2004 г. на дъщерното дружество на FagorBrandt, Brandt Components, би могло да се счита за компенсаторна мярка. Тъй като обаче тази единствена мярка трябвало да се счита за недостатъчна, Комисията посочва, че е необходимо да се разгледат допълнителните компенсаторни мерки, предложени от френските власти. Тя счита, че трябва да се отдаде предпочитание на мярката, състояща се в спиране за срок от пет години на продажбата на хладилни уреди и готварски печки, както и на миялни машини, с марката Vedette, в сравнение с преотстъпването на тази марка. В това отношение тя заключава, че спирането за срок от пет години на продажбата на посочените продукти и прехвърлянето на дъщерното дружество Brandt Components позволяват да се избегнат прекомерните нарушения на конкуренцията по смисъла на точки 38—40 от Насоките (съображения 72—95 от обжалваното решение).

13 Седмо, що се отнася до задължението да се сведат до абсолютния минимум размерът и интензитетът на помощта съгласно точки 43—45 от Насоките, Комисията напомня, че в съображение 44 от решението да се открие процедура е изразила две съмнения в това отношение. Френските власти са разсеяли тези съмнения със становището си в отговор на решението за откриване на процедурата. От една страна, собственият принос на получателя на разглежданата помощ се състои в банкови заеми, взети от него на пазара, размерът на които е между 30 и 35 милиона евро и които са обезпечени със стокови запаси от готова продукция. От друга страна, възстановяването на помощта по член 44 septies, възлизащо на сума между 25 и 30

милиона евро, включително лихвите, е осчетоводено в плана за преструктуриране. Дори възстановяването на помощта с лихвата да беше включено като разход за преструктуриране, това нямаше да доведе до намаляване на собствения принос на получателя под прага от 50 %, изискуем съгласно точка 44 от Насоките. Комисията счита също, че след предоставянето на разглежданата помощ и при приключване на преструктурирането, групата ще продължава да има значителни дългове (съображения 96—104 от обжалваното решение).

14 В седмата част на обжалваното решение, озаглавена „Заключение“, Комисията приема, че разглежданата помощ може да се обяви за съвместима с общия пазар при определени условия.

15 Текстът на разпоредителната част на обжалваното решение е следният:

„Член 1

Държавната помощ, която Франция възнамерява да приведе в действие в полза на дружеството FagorBrandt, възлизаща на 31 [милиона] евро, е съвместима с общия пазар при условията, предвидени в член 2.

Член 2

1. Френските власти са длъжни да спрат изплащането на помощта в полза на дружество FagorBrandt, посочена в член 1 на настоящото решение, докато от FagorBrandt не бъде реално възстановена несъвместимата помощ, посочена в Решение 2004/343/ЕО.

2. Планът за преструктуриране на FagorBrandt, представен на Комисията от Франция на 6 август 200[7] г., е изпълнен изцяло.

3. FagorBrandt спира продажбата на хладилни уреди, готварски печки и миялни машини с марката Vedette за срок от пет години, който трябва да започне да тече най-късно седем месеца след датата на нотификацията за настоящото решение.

4. За да гарантира спазването на условията, предвидени в параграфи 1 до 3 от този член, Франция уведомява Комисията чрез ежегодни доклади за напредъка в преструктурирането на FagorBrandt, за възстановяването на несъвместимата помощ, описана в параграф 1, за изплащането на съвместимата помощ и за прилагането на компенсаторните мерки.

Член 3

Франция уведомява Комисията в срок от два месеца от нотификацията на настоящото решение за мерките, предприети за неговото спазване.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Френската република“.

Производство и искания на страните

16 На 24 март 2009 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалби за отмяна на обжалваното решение, съответно по дела T-115/09 и T-116/09.

17 С писма, постъпили в секретариата на Общия съд на 30 юни 2009 г., жалбоподателите искат, в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, да се разпореди на Комисията да представи девет документа или категории документи, на които последната се позовава в писмените си защити по дела T-115/09 и T-116/09.

18 С писма, постъпили в секретариата на Общия съд на 9 юли 2009 г., Френската република и FagorBrandt искат да встъпят в подкрепа на Комисията по дела T-115/09 и T-116/09.

19 С писма, постъпили в секретариата на Общия съд на 27 юли 2009 г., Комисията подава становище по исканията на жалбоподателите за представяне на документи, посочени в точка 17 по-горе, като се противопоставя на тези искания.

20 С писма, постъпили в секретариата на Общия съд на 24 август 2009 г., в рамките на становището си по молбите за встъпване, посочени в точка 18 по-горе, Electrolux отправя искане до Общия съд за поверително третиране по отношение на FagorBrandt и Френската република на някои цифрови данни, съдържащи се в приложение 15 към жалбата му, доколкото по същество ставало въпрос за данни, които не са обществено достъпни и имат стратегическо значение за дружеството.

21 С определения от 22 септември 2009 г. председателят на втори състав на Общия съд уважава молбите за встъпване на Френската република и FagorBrandt по дела T-115/09 и T-116/09. В посочените определения се приема, че тъй като тези молби за встъпване са подадени след изтичането на шестседмичния срок по член 115, параграф 1 от Процедурния правилник, Френската република и FagorBrandt имат правата, предвидени в член 116, параграф 6 от същия правилник.

22 С писма, постъпили в секретариата на Общия съд на 30 септември 2009 г., FagorBrandt отправя искане до Общия съд за достъп до преписките по дела T-115/09 и T-116/09, както и за получаване на копия или извлечения от съдържащите се в тях документи, с изключение на тези, които подлежат на поверително третиране.

23 С определение от 7 октомври 2009 г. председателят на втори състав на Общия съд решава да не уважи посочените в точка 22 по-горе искания съгласно член 116, параграф 6 от Процедурния правилник.

24 С писма, постъпили в секретариата на Общия съд на 1 юни 2010 г., жалбоподателите представят ново фактическо обстоятелство, съдържащо се в прессъобщение на Комисията от 5 май 2010 г., в което тя посочва по-специално, че не е получила „достатъчно доказателства“, позволяващи ѝ да направи извода, че към тази дата FagorBrandt е възстановило помощта по член 44 septies. На 22 юни 2010 г. Комисията представя становището си по посоченото писмо.

25 След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в четвърти състав, на който впоследствие е разпределено настоящото дело.

26 С определение на председателя на четвърти състав от 5 май 2011 г. и след изслушване на страните, от една страна, дела T-115/09 и T-116/09 са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение съгласно член 50 от Процедурния правилник. От друга страна, е уважена молбата на Electrolux за поверително третиране на някои документи по отношение на Whirlpool.

27 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (четвърти състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник, поставя писмени въпроси на страните и приканва Комисията да представи някои документи. Страните изпълняват тези искания в определения срок.

28 В съдебното заседание от 29 юни 2011 г. са изслушани устните състезания на страните и техните отговори на поставените от Общия съд въпроси.

29 Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

30 Комисията, подкрепена от Френската република и от FagorBrandt, моли Общия съд:

— да отхвърли жалбите като неоснователни,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

31 В подкрепа на жалбите си жалбоподателите изтъкват две правни основания.

32 С първото си правно основание жалбоподателите поддържат по същество, че в случая не са изпълнени условията за обявяване на помощ за преструктуриране за съвместима с общия пазар. Те разделят това правно основание на осем части. Според жалбоподателите не са спазени, първо, принципът на „еднократната помощ“, предвиден в точки 5 и 72—77 от Насоките, според който по същество помощ за преструктуриране не може да бъде отпусната в рамките на десет години след предоставянето на такава помощ; второ, условието, според което съгласно точка 8 от Насоките помощ за преструктуриране не може да служи за изкуствено поддържане съществуването на предприятия в сектор, в който е налице структурен свръхкапацитет; трето, предвиденото в точка 23 от Насоките условие, според което при разглеждането на въпроса за предоставянето на помощ за преструктуриране Комисията трябва да вземе предвид неправомерно предоставените по-рано помощи, които не са възстановени; четвърто, предвиденото в точка 33 от Насоките условие, според което получателят на помощ за преструктуриране трябва да е предприятие в затруднение; пето, посоченото в точка 12 от Насоките условие, според което получателят на помощта не трябва да бъде новосъздадено предприятие; шесто, условието, според което, по силата на точки 34 и 35 от Насоките, планът за преструктуриране трябва да позволи да се възстанови жизнеспособността на получателя на помощта в дългосрочен план; седмо, предвиденото в точки 38—40 от Насоките условие, според което компенсаторните мерки трябва да бъдат пропорционални на нарушението на конкуренцията, причинено от разглежданата помощ; осмо, предвиденото в точка 43 от Насоките условие, според което помощта за преструктуриране трябва да бъде сведена до минимум и трябва да е налице действителен принос на групата, към която принадлежи FagorBrandt.

33 С второто си правно основание жалбоподателите поддържат по същество, че в обжалваното решение Комисията не е изпълнила в редица отношения задължението си за мотивиране, предвидено в член 253 ЕО. Те разделят това правно основание на три части. Първо, според Electrolux, Комисията не е разгледала въпроса за наличието на структурен свръхкапацитет на пазара, въпреки че в хода на административното производство Electrolux я е уведомило, че съществува такъв свръхкапацитет. В замяна на това, според Whirlpool, Комисията е трябвало да посочи причините, поради които не е счела за необходимо да се ограничат последиците от нарушението на конкуренцията в други държави членки, различни от Франция. Второ, жалбоподателите смятат, че Комисията не е посочила причините, поради които е счела, че приносът на групата, към която принадлежи FagorBrandt, бил на задоволително равнище, тъй като бил възможно най-висок. Трето, те смятат, че Комисията е трябвало да посочи в

обжалваното решение причините, поради които не е било необходимо да се преценяват последиците от възстановяването на помощта по член 44 septies по отношение възстановяването на жизнеспособността на FagorBrandt в дългосрочен план.

34 Комисията, подкрепяна от Френската република и FagorBrandt, оспорва тези две правни основания.

35 От една страна, Общият съд счита за уместно да отбележи, че е безспорно, както приема Комисията в съображение 36 от обжалваното решение, че съвместимостта на помощ за преструктуриране с общия пазар трябва да се разглежда предвид член 87, параграф 3, буква в) ЕО. В това отношение Общият съд следва да напомни най-напред правната уредба относно правото на Комисията на преценка в областта на разглеждането на съвместимостта на помощ за преструктуриране с общия пазар, както и правомощието на Общия съд за контрол в тази област. От друга страна, разглеждането на правните основания, изтъкнати от жалбоподателите, следва да започне със седмата част на първото правно основание.

По релевантната правна уредба относно контрола върху предоставянето на помощи за преструктуриране

36 Първо, по силата на член 87, параграф 3 буква в) ЕО за съвместими с общия пазар могат да се приемат помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

37 Съгласно постоянната съдебна практика, за прилагането на член 87, параграф 3, буква в) ЕО Комисията разполага с широко право на преценка, чието упражняване предполага сложни оценки от икономическо и социално естество, които трябва да се извършат в контекста на Общността (Решение на Съда от 24 февруари 1987 г. по дело Deufil/Комисия, 310/85, Recueil, стр. 901, точка 18, Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, C-372/97, Recueil, стр. I-3679, точка 83 и Решение на Общия съд от 15 юни 2005 г. по дело Corsica Ferries France/Комисия, T-349/03, Recueil, стр. II-2197, точка 137).

38 Освен това Комисията може да си определя указания за упражняването на своето право на преценка посредством приемането на актове като разглежданите насоки относно предприятията в затруднение, доколкото тези актове съдържат пояснящи норми относно посоката, която трябва да се следва от тази институция, и доколкото не се отклоняват от нормите на Договора (вж. Решение на Общия съд от 30 януари 2002 г. по дело Keller и Keller Meccanica/Комисия, T-35/99, Recueil, стр. II-261, точка 77 и цитираната съдебна практика).

39 В този контекст е необходимо да се отбележи относно понятието за помощ за преструктуриране, че от точки 16 и 17 от Насоките по същество следва, че Комисията счита, че подобна помощ има за предмет дългосрочно възстановяване на жизнеспособността на предприятие, за разлика от помощ за оздравяване, която се състои във временно подпомагане и предназначението ѝ е да се приложат незабавни мерки.

40 Второ, съгласно постоянната съдебна практика съдебният контрол върху упражняването на правото на Комисията на преценка при прилагането на член 87, параграф 3, буква в) ЕО се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, както и до контрола дали възприетите факти са установени точно и дали не е налице грешка при прилагане на правото, явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт (вж. в този смисъл Решение на Съда от 13 февруари 2003 г. по дело Испания/Комисия, C-409/00, Recueil, стр. I-1487, точка 93 и Решение по дело Corsica Ferries France/Комисия, точка 37 по-горе, точка 138 и цитираната съдебна практика). За разлика от това Общият съд не следва да заменя

преценката на автора на решението със своята икономическа преценка (Решение на Общия съд от 25 юни 1998 г. по дело British Airways и др./Комисия, T-371/94 и T-394/94, Recueil, стр. II-2405, точка 79 и Решение по дело Corsica Ferries France/Комисия, точка 37 по-горе, точка 138).

41 От друга страна, Общият съд трябва да провери също дали са спазени изискванията, които си е определила Комисията в посочените насоки (вж. в този смисъл Решение по дело Keller и Keller Meccanica/Комисия, точка 38 по-горе, точка 77 и цитираната съдебна практика).

42 За разлика от това съдът на Съюза не следва да замества Комисията, като извършва вместо нея проверката, която тя в нито един момент не е извършила, и да предполага до какви изводи би стигнала тя вследствие на тази проверка (Решение на Общия съд от 1 юли 2008 г. по дело Deutsche Post/Комисия, T-266/02, Сборник, стр. II-1233, точка 95; вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 16 септември 2004 г. по дело Valmont/Комисия, T-274/01, Recueil, стр. II-3145, точка 136).

43 Настоящата жалба следва да бъде разгледана с оглед на тези принципи.

По седмата част на първото правно основание, изведена от нарушение на точки 38—40 от Насоките във връзка с обстоятелството, че приетите компенсаторни мерки не са пропорционални на нарушението на конкуренцията, причинено от разглежданата помощ

44 Относно приемането на компенсаторни мерки в рамките на предоставянето на помощ за преструктуриране следва да се отбележи, че точки 38—40 от Насоките са свързани с „[избягването на всяко прекомерно нарушаване на конкуренцията]“. По силата на тези разпоредби и както напомня и Комисията в писменото си изявление, на първо място, трябва да се приемат компенсаторни мерки, за да се ограничат отрицателните последици от предоставянето на помощ за преструктуриране върху конкуренцията и търговията (точка 38 от Насоките). На второ място, тези мерки трябва да бъдат „подходящи“, в смисъл че не трябва да водят до нарушаване на структурата на пазара (точка 39 от Насоките). На трето място, те трябва да бъдат „пропорционални“ на последиците от нарушаването на конкуренцията, причинено от помощта. В това отношение, първо, те трябва да се отнасят до пазара или пазарите, на които предприятието ще има значително присъствие след преструктурирането. Второ, макар тези мерки да могат да се приемат преди или сред предоставянето на помощта, те трябва във всички случаи да са неразделна част от плана за преструктуриране. Трето, те не трябва да се състоят в обикновено счетоводно отписване или закриване на губещи дейности, тъй като при това положение те не биха довели до намаляване на капацитета или присъствието на разглежданото предприятие на пазара (точка 40 от Насоките).

45 Жалбоподателите отбелязват, че по силата на точки 38—40 от Насоките компенсаторните мерки по същество трябва, от една страна, да бъдат пропорционални на последиците от нарушаването на конкуренцията, причинено от помощ за преструктуриране, и от друга страна, да се отнасят до пазара или пазарите, на които предприятието ще има значително присъствие след преструктурирането. В това отношение те очертават три основни оплаквания. С първото си оплакване жалбоподателите поддържат, че приетите от Комисията компенсаторни мерки са недостатъчни с оглед на значителното присъствие, което има FagorBrandt на пазара. С второто си оплакване те твърдят, че прехвърлянето на Brandt Components не представлява подходяща компенсаторна мярка. С третото си оплакване те поддържат, че спирането на продажбата на хладилници, готварски печки и миялни машини с марката Vedette за срок от пет години не е пропорционална компенсаторна мярка, предвид нарушението на конкуренцията, причинено от разглежданата помощ.

46 Комисията оспорва всяко от тези три оплаквания.

47 В случая следва да се отбележи, че след като е посочила в съображения 80 и 81 от обжалваното решение, че мерките за закриване на две фабрики на FagorBrandt не представляват компенсаторни мерки, тъй като тези мерки се състоят в закриване на губещи дейности, относно прехвърлянето на Brandt Components Комисията приема следното в съображения 82 и 83 от обжалваното решение:

„(82) Напротив, през март 2004 г. дружеството отстъпи своя филиал Brandt Components (фабриката в Nevers) на австрийската група ATB за сумата [2—5 милиона] евро. Ето защо не става въпрос за отписване […], нито за закриване на дейност. Тази мярка не е следователно изключена от […] разпоредба[та, предвидена в] точка 40 от Насоките […]. Отстъпената през март 2004 г. дейност […] е имала през 2003 г. оборот от [25—45 милиона] евро — съответстващ на [2—5] % от оборота за 2003 г. на дружеството — и [250—500] работници и служители — съответстващи на [5—10] % от работниците и служителите в дружеството. То е взело участие в проектирането, разработването, производството и продажбите на електродвигатели за перални машини. Това прехвърляне е довело следователно до намаляване на присъствието на дружеството на пазара за части на перални машини.

(83) Приемайки че тази мярка представлява компенсаторна мярка, Комисията счита, че тя не може сама по себе си да неутрализира неблагоприятните ефекти на [разглежданата] помощ. Комисията отбелязва по-специално, че тази мярка не намалява присъствието на FagorBrandt на пазара на големи електродомакински уреди […], който е главният пазар, на който FagorBrandt запазва присъствието си.“

48 Текстът на бележка под линия 32 от обжалваното решение, към която препраща съображение 83 от посоченото решение, е следният:

„Френските власти посочват, че дейността на Brandt Components позволява на дружеството да извлече полза от силно интегриране на производството на домашни перални с горен капак, което исторически е силна позиция на групата FagorBrandt. Според френските власти този тип интегриране се отнася по-специално до иновационните продукти или продуктите, изискващи специално ноу-хау, присъщо на крупните субекти в сектора (напр. BSH или Miele). Комисията отбелязва все пак, че освен горните твърдения френските власти не са предоставили елементи, които да ѝ позволят да установи недвусмислено — и още по-малко да изрази количествено — това въздействие, че прехвърлянето на Brandt Components ще намали възможността за FagorBrandt да създаде конкурентоспособни домашни перални и поради това ще намали присъствието на FagorBrandt на пазара за домашни перални. Ето защо Комисията не може да заключи, че прехвърлянето на Brandt Components ще окаже реално въздействие върху пазара на големи електродомакински уреди.“

49 Следователно, от една страна, от съображения 82 и 83 от обжалваното решение, както и от бележка под линия 32 от същото е видно, че Комисията е приела, че прехвърлянето на Brandt Components може да се счита за компенсаторна мярка, тъй като не става въпрос за обикновено „отписване“, нито за „закриване на дейност“, и че то „е довело […] до намаляване на присъствието на дружеството на пазара за части на перални машини“. Същевременно, от друга страна, Комисията приема, че тази компенсаторна мярка не намалява присъствието на FagorBrandt на основния пазар, на който извършва дейност това предприятие, а именно на пазара на големи домакински уреди, така че посочената мярка е сама по себе си недостатъчна, за да се намали нарушаването на конкуренцията, произтичащо от предоставянето на разглежданата помощ.

50 С оглед на изводите, направени в точки 47—49 по горе, Общият съд счита, че е уместно да разгледа най-напред второто оплакване на жалбоподателите, според което Комисията неправилно е приела, че прехвърлянето на Brandt Components представлява подходяща компенсаторна мярка.

51 На първо място, безспорно е, че прехвърлянето на Brandt Components е извършено през март 2004 г. и че Френската република е уведомила Комисията за разглежданата помощ на 6 август 2007 г., т.е. около три години и половина след посоченото прехвърляне. Следователно в това отношение може да се отбележи, че макар Френската република да счита, както отбелязва Комисията, че прехвърлянето на Brandt Components е неразделна част от плана за преструктуриране, за който е уведомила Комисията, към момента на приемането ѝ през март 2004 г. тази мярка, както твърдят жалбоподателите, не е имала за цел и не е могла да доведе до ограничаване на нарушението на конкуренцията, до което би довело предоставянето на помощта, посочена от Френската република в уведомлението ѝ от 6 август 2007 г.

52 В това отношение следва да се отхвърли като неоснователен доводът на Комисията, поддържана от FagorBrandt, че от Решение по дело Corsica Ferries France/Комисия, точка 37 по-горе (точка 225), е видно, че компенсаторна мярка може да бъде приета преди прилагането на план за преструктуриране. Всъщност, както правилно отбелязват жалбоподателите, макар Общият съд да е приел в посоченото решение, че компенсаторна мярка може да бъде приета преди прилагането на план за преструктуриране, той е взел предвид специфични обстоятелства, при които решението за разглежданата мярка е взето около един месец преди да бъде приет посоченият план за преструктуриране, а посочената мярка е приложена близо месец след като Комисията е била уведомена за този план. Следователно обстоятелствата по случая, по който е постановено това съдебно решение, не могат да се сравняват с тези по настоящото дело, по което прехвърлянето на Brandt Components е извършено около три години и половина преди Комисията да бъде уведомена за помощта за преструктуриране, както и за плана за преструктуриране на FagorBrandt.

53 На второ място, макар да не се спори, както отбелязва Комисията в съображение 82 от обжалваното решение, че прехвърлянето на Brandt Components е довело до намаляване на присъствието на FagorBrandt на пазара на части за перални машини, следва да се отбележи за сметка на това, че нито една от страните не е поддържала или доказала в хода на административното производство или на производството пред Общия съд, че посоченото прехвърляне е довело до ограничаване, дори и минимално, на неблагоприятните последици, произтичащи от разглежданата помощ по отношение на конкуренцията, съществуваща на основния пазар, на който осъществява дейността си FagorBrandt. Напротив, както следва изрично от съображение 83 и от бележка под линия 32 от обжалваното решение (вж. точки 47 и 48 по-горе), Комисията е изключила възможността прехвърлянето на Brandt Components да е имало „реално въздействие“ върху пазара на перални машини, който е част от сектора на големите домакински уреди, представляващ „основният пазар“, на които според Комисията FagorBrandt осъществява дейността си.

54 Трето, противно на твърдяното от Комисията в съображение 82 от обжалваното решение, обстоятелството, че прехвърлянето на Brandt Components не представлява нито обикновено „отписване“, нито закриване на дейности, не означава, че става въпрос непременно за компенсаторна мярка, която може да доведе до намаляване на отрицателните последици върху конкуренцията, причинени от предоставянето на разглежданата помощ. Всъщност, при положение че, както бе установено в точки 52 и 53 по-горе, посочената мярка не е имала за цел и във всички случаи не е довела до ограничаване на отрицателните последици от предоставянето на разглежданата помощ върху търговията и конкуренцията, няма основание тя да бъде квалифицирана като компенсаторна мярка.

55 С оглед на съображенията, изложени в точки 51—54 по-горе, следва да се приеме, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е счела в съображение 83 от обжалваното решение, че прехвърлянето на Brandt Components представлява компенсаторна мярка по смисъла на точки 38—40 от Насоките. Ето защо следва да се разгледат последиците от тази грешка, що се отнася до правилността на анализа на Комисията, според който приетите в случая компенсаторни мерки позволяват да се намалят отрицателните последици върху конкуренцията, произтичащи от предоставянето на разглежданата помощ.

56 Най-напред следва да се отбележи, че в съображение 94 от обжалваното решение Комисията приема следното:

„Компенсаторните мерки са спиране на продажбите за срок от пет години на някои продукти (готварски печки, хладилни уреди и миялни машини) от марката Vedette […] и преотстъпването на Brandt Components. Става въпрос за [действително] намаляване на присъствието [на FagorBrandt] на пазара (т.е. не незначително), но в ограничена степен. Това намаляване е следователно пропорционално на степента на нарушаване на конкуренцията и търговията съгласно предшестващия анализ.“

57 В това отношение Комисията завършва анализа си в съображение 95, като посочва следното:

„Поради това Комисията счита, че тези [компенсаторни] мерки позволяват да бъдат избегнати прекомерните нарушения на конкуренцията по смисъла на точки 38 до 40 от [Н]асоките […]“.

58 С оглед на изложеното по-горе следва да се приеме, че доколкото, както бе посочено в точка 53 по-горе, прехвърлянето на Brandt Components изобщо не е имало реално въздействие върху основния пазар, на който извършва дейността си FagorBrandt, е погрешен изводът на Комисията, че по същество съчетаването на тази компенсаторна мярка с мярката, състояща се в спиране за срок от пет години на продажбата на някои от тези продукти с марката Vedette, позволява да се ограничат пропорционално отрицателните последици върху конкуренцията, причинени от предоставянето на разглежданата помощ. От една страна, е необходимо да се подчертае в това отношение, че Комисията нито е приела, нито е доказала в обжалваното решение, нито дори в производството пред Общия съд, че приемането на последната компенсаторна мярка само по себе си е достатъчно, за да се намалят пропорционално съгласно изискванията, предвидени в точки 38—40 от Насоките, отрицателните последици върху конкуренцията, произтичащи от предоставянето на разглежданата помощ. От друга страна, във всички случаи, съгласно изложената в точка 42 по-горе съдебна практика, Общият съд не следва да замества Комисията, като проверява вместо нея дали тази последна компенсаторна мярка сама по себе си е достатъчна, за да се ограничат отрицателните последици върху конкуренцията, произтичащи от предоставянето на разглежданата помощ и да предполага до какви изводи би достигнала Комисията вследствие на посочената проверка.

59 При тези условия, без да е необходимо произнасяне по първото и третото оплакване в рамките на седмата част на първото правно основание, следва да се приеме за основателно второто оплакване, повдигнато от жалбоподателите в рамките на посочената част, като се приеме, че прехвърлянето на Brandt Components не представлява подходяща компенсаторна мярка.

60 Без да се засяга предходният извод, Общият съд счита за уместно да разгледа за изчерпателност и третата част на първото правно основание, изтъкнато от жалбоподателите.

По третата част на първото правно основание, изведена от невземането предвид на предоставените по-рано помощи, които не са възстановени

61 В рамките на третата част на първото правно основание жалбоподателите повдигат две основни оплаквания относно нарушение на точка 23 от Насоките, която Комисията е приложила, позовавайки се на Решение по дело Deggendorf, точка 10 по-горе. Жалбоподателите твърдят, че Комисията не е разгледала кумулативния ефект, първо, от разглежданата помощ и помощта по член 44 septies и второ, от разглежданата помощ и несъвместимата помощ за италианското дружество, като помощта по член 44 septies и несъвместимата помощ за италианското дружество все още не са били възстановени.

62 Комисията оспорва всяко от тези две оплаквания.

63 Общият съд ще разгледа предварително второто оплакване на жалбоподателите, според което Комисията не е взела предвид кумулативния ефект от разглежданата помощ и несъвместимата помощ за италианското дружество.

64 Първо следва да се напомни, че в Решение по дело Deggendorf, точка 10 по-горе, Съдът се е произнесъл, че Комисията не превишава правото си на преценка, когато — сезирана с проект за помощ, която държава членка възнамерява да отпусне на предприятие — тя вземе решение, с което обявява тази помощ за съвместима с общия пазар, но под условието за предварително възстановяване от предприятието на предходна неправомерна помощ, поради кумулативния ефект от въпросните помощи (вж. Решение на Общия съд от 8 септември 2009 г. по дело AceaElectrabel/Комисия, T-303/05, непубликувано в Сборника, точка 166 и цитираната съдебна практика).

65 По-нататък следва да се напомни, че текстът на точка 23 от Насоките, в която Комисията препраща към Решение по дело Deggendorf, точка 10 по-горе, в своята бележка под линия 14, е следният:

„Когато в миналото са били предоставени [неправомерни] помощи на предприятие в затруднение, по отношение на които Комисията се е произнесла с отрицателно решение и нареждане за възстановяване на сумите, и когато такова връщане не е било осъществено в съответствие с член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО], оценката на всяка помощ за оздравяване или преструктуриране, която се планира да бъде дадена на подобно предприятие, трябва да вземе предвид, първо, кумулативния ефект от новата и старата помощ и второ, факта, че старата помощ не е била възстановена […]“.

66 Така, от една страна, от Решение по дело Deggendorf, точка 10 по-горе, и от точка 23 от Насоките следва, че в рамките на разглеждането на съвместимостта с общия пазар на помощ за преструктуриране Комисията трябва по принцип да разгледа кумулативния ефект от тази помощ и евентуални по-стари помощи, които още не са възстановени. Подобно разглеждане се обосновава с обстоятелството, че предимствата, предоставени с отпускането на по-стари несъвместими помощи, които още не са възстановени, продължават да оказват въздействие върху конкуренцията.

67 От друга страна, в хипотезата, в която Комисията обуслови предоставянето на планираната помощ от предварителното възстановяване на една или повече по-стари помощи, тя не е длъжна да разгледа кумулативния ефект от тези помощи по отношение на конкуренцията. Подобно обуславяне позволява да се избегне опасността от съчетаване на предоставеното с планираната помощ предимство с това, което е предоставено от по-старите помощи, тъй като отрицателните последици, произтичащи от предоставянето на по-старите помощи, са отстранени с възстановяването на техния размер заедно с лихвите. Всъщност, съгласно

съдебната практика, възстановяването на помощ с лихвите позволява да се отстрани недължимото предимство, изразяващо се в неплащането на лихвите, които получателят би платил върху съответната сума на съвместимата помощ, ако трябваше в очакване на решението на Комисията да заеме тази сума на пазара, както и в подобряването на конкурентното му положение по отношение на другите оператори на пазара, докато е налице неправомерното положение (Решение на Съда от 12 февруари 2008 г. по дело CELF и ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, Сборник, стр. I-469, точка 51).

68 В случая следва да се отбележи, че като е счела в съображение 48 от обжалваното решение, че „нищо, както изглежда, не се противопоставя на прилагането на подхода[, възприет в Решение по дело] Deggendorf, а именно да се счита [разглежданата] помощ за съвместима, при условие че нейното изплащане бъде преустановено до възстановяването на помощта по [член 44 septies]“, в съображение 50 от посоченото решение Комисията е приела следното:

„[…] [Точка] 23 от [Насоките] задължава Комисията при проучването на всяка помощ за преструктуриране „да вземе предвид първо, кумулативния ефект от новата и старата помощ и второ — че старата помощ не е била възстановена“. Както е посочено в бележка[…] под линия [14] във връзка с [Насоките], тази разпоредба се основава на [Решение по дело Deggendorf]. В настоящия случай Франция се е ангажирала да възстанови помощта по [член 44 septies], преди да премине към изплащането на новата помощ. В настоящото решение Комисията е длъжна, в съответствие с [Решение по дело] Deggendorf, да превърне този ангажимент в условие за съвместимост на помощта, предмет на уведомлението. Така [Комисията] ще гарантира, че няма кумулация на старата помощ с новата и че старата помощ ще бъде възстановена. По този начин няма да бъде вече необходимо да се взема предвид кумулативния[т] ефект на помощта, нито неосъществяването в останалата част от оценката на новата помощ.“

69 В това отношение, по-специално относно несъвместимата помощ за италианското дружество, на първо място, следва да се отбележи, че е безспорно, както е видно по същество от съображение 61 от обжалваното решение, че към датата на приемане на това решение италианското дъщерно дружество на FagorBrandt е продължавало да дължи възстановяването на част от посочената помощ в размер под един милион евро.

70 На второ място, се налага изводът, както е видно от съображение 50 от обжалваното решение, изложено в точка 68 по-горе, от една страна, че за разлика от помощта по член 44 septies, в обжалваното решение Комисията не е обусловила предоставянето на разглежданата помощ от предварителното възстановяване на несъвместимата помощ за италианското дружество. От друга страна, от обжалваното решение е видно, че Комисията не е взела предвид кумулативния ефект върху конкуренцията на посоченото предимство и този от предоставянето на разглежданата помощ. Всъщност в рамките на точка „6.6 Избягване на всяко прекомерно нарушаване на конкуренцията“ от обжалваното решение, и по-специално в съображение 76 от посоченото решение, Комисията е разгледала единствено елементите, които „ще ограничат вероятно неблагоприятните последици от […] нарушаване[то] на конкуренцията“, причинени от предоставянето само на разглежданата помощ. Освен това трябва да се отбележи, както е видно от съображение 94 от обжалваното решение, че компенсаторните мерки, от които Комисията е обусловила съвместимостта на разглежданата помощ с общия пазар, са свързани с нарушението на конкуренцията, причинено от предоставянето само на тази помощ, без да е взет предвид кумулативният ефект на последната и несъвместимата помощ за италианското дружество.

71 Тъй като Комисията не е обусловила предоставянето на разглежданата помощ от възстановяването на несъвместимата помощ за италианското дружество, тя е трябвало по необходимост да разгледа кумулативния ефект на тези две помощи, което не е направила в конкретния случай. Този извод важи дори в хипотезата, в която, както приема по същество Комисията в съображение 31 от решението за откриване на процедурата и го поддържа в

съдебното заседание, наред с Френската република и FagorBrandt, би могло да се счете, че тя няма възможност съобразно с Решение по дело Deggendorf, точка 10 по-горе, да обуслови предоставянето от страна на Френската република на разглежданата помощ от предварителното възстановяване от страна на Италианската република на несъвместимата помощ за италианското дружество.

72 С оглед на изложеното по-горе следва да се приеме, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при разглеждането на извършеното в случая нарушение на конкуренцията.

73 Доводите, изтъкнати в това отношение от Комисията, както и от FagorBrandt и Френската република, не поставят под съмнение този извод.

74 На първо място, относно довода, изтъкнат от Комисията в писменото ѝ изявление в отговор на поставените от Общия съд въпроси в съдебното заседание, според който довод тя е разгледала последиците от възстановяването на въпросната сума по отношение на надеждността на преструктурирането, подобен довод трябва да се отхвърли като ирелевантен. Всъщност обстоятелството, че в съображение 61 от обжалваното решение Комисията е приела, че според френските власти възстановяването на посочената помощ не би трябвало „да окаже въздействие върху финансовото състояние на групата“, е различно от и не влияе на проверката, която впрочем Комисията е трябвало да извърши, що се отнася до кумулативния ефект на въпросните помощи по отношение на конкуренцията, както и по отношение на компенсаторните мерки, които е трябвало да се приемат вследствие на това.

75 На второ място, доколкото Комисията твърди в писменото си изявление, че „действителният икономически ефект [на несъвместимата помощ за италианското дружество] е минимален“, подобен довод не може обаче да обоснове невземането предвид на кумулативния ефект на разглежданата помощ и несъвместимата помощ за италианското дружество.

76 Всъщност, при все че както е видно от съдебната практика, изложена в точка 37 по-горе, Комисията разполага с широко право на преценка при разглеждане на съвместимостта на помощ за преструктуриране с общия пазар, обстоятелството, че остатъкът от подлежащата на възстановяване сума е незначителен като съотношение спрямо планираната помощ, не освобождава Комисията от задължението да анализира кумулативния ефект на двете помощи по отношение на конкуренцията съгласно Решение по дело Deggendorf, точка 10 по-горе. В това отношение следва да се напомни, че според съдебната практика, изложена в точка 42 по-горе, Общият съд не следва да извършва такава проверка и да предполага до какви изводи би стигнала Комисията вследствие на тази проверка.

77 Поради това следва да се приеме за основателно второто оплакване в рамките на третата част на първото правно основание, без да е необходимо да се разглежда първото оплакване в рамките на посочената част.

78 Ето защо обжалваното решение следва да се отмени, без да е необходимо произнасяне по останалите шест части на първото правно основание, нито по второто оправно основание, по-специално по първата част на последното, изведена от липсата на мотиви на обжалваното решение, що се отнася до наличието на структурен свръхкапацитет на пазара (вж. точка 33 по-горе).

По исканията за процесуално-организационни мерки

79 Както бе посочено в точки 17 и 19 по-горе, жалбоподателите искат от Общия съд да разпореди на Комисията, в рамките на процесуално-организационни действия, да представи някои документи или категории документи, на което тя се противопоставя.

80 Доколкото обаче съгласно направения в точка 78 по-горе извод обжалваното решение трябва да се отмени, без да е необходимо да се разглежда основателността на исканията на жалбоподателите за процесуално-организационни мерки, Общият съд не следва да се произнася по тези искания, тъй като техният предмет е отпаднал.

По съдебните разноски

81 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Освен това, съгласно член 87, параграф 4, първа и трета алинея от посочения правилник, от една страна, държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски и от друга страна, Общият съд може да вземе решение встъпила страна, различна от държавите членки, държавите, които са страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), институциите и Надзорният орган на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), да понесе направените от нея съдебни разноски.

82 Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати наред с направените от нея съдебни разноски и тези на жалбоподателите, съгласно техните искания.

83 Френската република и FagorBrandt не са подали писмени становища и следва да понесат направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Отменя Решение 2009/485/ЕО на Комисията от 21 октомври 2008 година относно държавната помощ C 44/07 (ex N 460/07), която Франция възнамерява да приведе в действие в полза на предприятие FagorBrandt.

2) Европейската комисия понася наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Electrolux AB и Whirlpool Europe BV.

3) Френската република и Fagor France SA понасят направените от тях съдебни разноски.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 февруари 2012 година.

Подписи